

"Drakendoder"

lory, de oude drakendoder, was opgeroepen door de inwoners van een dorp in de bergen, waar een draak gezien was. Uit de verhalen die hij te horen had gekregen, was het hem al snel duidelijk geworden dat deze draak vrij onschuldig was. Goed, hij greep eens een schaap of een geit, maar hij liet de mensen met rust. Maar ja, de mensen vonden het een eng idee dat de draak in hun buurt rondvloog, dus het beest moest dood. Zo'n boerendorp kon zich geen jonge, sterke, goed ogende drakendoder veroorloven, dus kwamen ze bij een oude, aftandse vechter als lory terecht. Echt gevaarlijke draken wilde hij zelf ook liever niet meer bestrijden, teveel kans dat hij het tegen zo'n stuk venijn zou afleggen. Niet dat hij er nog erg veel bezwaar tegen zou hebben om het af te leggen, want wat was hij verder nu nog helemaal waard? Oud, kalend, zwakker wordend, geen thuis, alleen in het leven, niets over om aan vast te houden.

Maar goed, zoals gebruikelijk had hij een bedrag genoemd, v er onder de prijs van zijn jongere collega's, hij had toegestaan dat de onderhandelaar van het dorp een flink stuk van dat bedrag had afgepraat, had in plaats daarvan zijn voorwaarde gesteld om de helft vooraf te krijgen, zodat hij in ieder geval iets had als het niet lukte, had het contract met een handklap gesloten, en was op weg gegaan naar de bergen waar het beest zich ophield.

Lang hoefde hij niet te zoeken, al op de tweede dag dat hij in het gebied was, had hij de draak een paar keer van en naar zijn schuilplaats zien vliegen. Het leek alsof het dier geen moeite deed om de plaats van zijn nest geheim te houden. Het zou dus wel een eenzaam mannetje zijn... net als lory zelf dus...

Hij had besloten meteen maar te onderzoeken of hij het nest kon benaderen zonder dat het beest hem opmerkte. Dat bleek opvallend makkelijk te zijn: boven de grot van het beest liep een brede, makkelijk af te dalen steenhelling, en hij hoefde slechts de laatste twee meter naar beneden te springen, wat zijn oude vechtjassenlijf nog wel aan zou kunnen.

Hij bekeek zijn uitrusting eens: het zwaard met nog een groot deel van de toplaag van een magisch metaal dat door ieder drakenpantser heen ging, zijn vlammenwerende schild, zwartgeblakerd, maar ach, het voldeed nog, het speciale zout dat draken zou moeten verblinden en hen het vuurspuwen zou moeten beletten... wat hij nooit gebruikt had, omdat hij niet geloofde dat het echt zou werken. Ook deze keer zou het maar weer moeten voldoen, zijn sluwheid en jarenlange drakendoderservaring zouden de klus met deze middelen moeten kunnen klaren.

lory was de helling afgedaald, naar beneden gesprongen en de grot ingeslopen. De draak bleek niet thuis te zijn. In een hoek lagen de karkassen van een ree en een schaap, met daarnaast een nog maar half opgevreten varken. De draak zou dus naar alle waarschijnlijkheid niet op rooftocht zijn. Een draak die met prooi in zijn nest aankwam, was minder alert op indringers dan eentje zonder, dus lory zou omzichtig te werk moeten gaan.

Na een onbekend lange tijd van geduldig wachten, kwam het geluid dat de oude vechtjas onmiddellijk op scherp zette: zware vleugelslagen kwamen snel dichterbij. Enkele tellen later landde de draak op de richel buiten de grot, liet een rochelend geluid horen, waggelde naar binnen en zeeg met een diepe zucht midden in de grot neer. lory keek het zo eens aan en wist het meteen: deze draak was veel ouder dan lory ooit zou worden, en dit oude dier was voor geen mens een bedreiging meer. Goed, het dier zou nog korte metten maken met iedere aanvaller die geen geoefende drakendoder was, maar hij zou veeleer alle contact met mensen proberen te vermijden.

Vanaf zijn schuilplaats achter in de grot observeerde lory het beest. Het bevreemde hem dat de draak hem niet eens geroken had. Het dier keek in zijn richting en zuchtte. Het drong tot lory door dat het dier zich volop bewust was van zijn aanwezigheid, en waarschijnlijk zelfs van het feit dat hij een drakendoder was. Was het dier slimmer dan hij dacht? Had dit beest al een plan in zijn kop om de drakendoder te verslaan? Of wist dit mormel dat lory geen partij meer was voor de meeste draken?

lory schudde zijn hoofd en stond snuivend op, zijn knoken luid knakkend, voor als de draak nog enige twijfel had of hij er wel was. De draak draaide zijn kop weer naar lory, maar bewoog verder niet. In het schaarse licht in de grot ving lory de blik van het dier op, en die blik was overduidelijk. Deze draak was nog ouder, nog zwakker, nog eenzamer, en voelde zich nog waardelozer dan lory.

De oude man liep naar voren in de grot, gevolgd door de blik van het oude dier. Er was een impasse ontstaan. lory wilde dit oude dier eigenlijk niet doden, maar hij had een contract afgesloten. De draak wilde eigenlijk niet verder leven, maar kon zich toch niet zomaar door een drakendoder laten afslachten.

Enige momenten keken de twee elkaar aan, niet wetend wat te doen. Toen stond de draak kreunend op, het knakken van zijn knoken galmde door de grot. Het dier liep moeizaam langs lory naar de uitgang van de grot, posteerde zich op de richel, keek achterom en spreidde zijn vleugels op een vrij machteloos aandoende manier.

lory begreep de hint. Hij stapte naar voren tot direct achter de linkerzij van de draak. Deze hief zijn linkervleugel verder op, waardoor de grote vliegspier duidelijk zichtbaar werd. lory zwaaide zijn zwaard door de lucht en liet het midden in de spier neerkomen. De draak brulde oorverdovend en de machtige vleugel viel slap langs zijn lichaam. Terwijl de draak gromde, kreunde en een vervaarlijk aandoende vlam de grot uit stuurde, liep lory om de achterkant van de draak heen naar de rechtervleugel. Ook deze tilde de draak op, opnieuw liet lory zijn zwaard met alle kracht neerkomen, weer brulde de draak van pijn en viel zijn vleugel machteloos naar beneden. De draak draaide zijn kop om naar lory en hun doffe, uitgebluste ogen keken diep in elkaars zielen. lory knikte het oude dier toe en klom moeizaam op zijn rug. De draak stapte naar de rand van de richel, probeerde zijn krachteloze vleugels uit te slaan, en sprong van de richel af voor hun laatste vlucht.